

Amataltal & GtU – ved vejs ende?

- af Jørgen Olsen, koordinator, Genvej til Udvikling.

Debatoplæg med opfordring til stillingtagen på generalforsamlingen:

Der er gået 25 år, siden Genvej til Udvikling etablerede den første kontakt med Kooperativet i Amataltal (CA), 137 km sydvest for regionshovedstaden Agadez i Niger. Vi lærte kooperativet at kende gennem vores afdøde æresmedlem, lektor i arabiske og berberiske sprog Karl-G. Prasse.

Efter et par år med korrespondance og med finansiering af mindre fremstød gennem private fonde lykkedes det at få bevilget en forundersøgelse fra DANIDA og senere – i årene 1999-2010 – et egnsudviklingsprojekt i tre faser. Det er alt sammen særdeles grundigt beskrevet på vores hjemmeside www.gtu.dk/Kooperativet_i_Amataltal.htm

De sidste ti år har vi sendt pakker med tøj og briller, men opgivet disse tiltag, fordi vi hellere vil have, der købes tøj lokalt, og fordi brillerne de seneste år ikke er blevet sorteret og målt.

Vi køber heller ikke længere håndværksprodukter fra CA, som vi ellers har gjort i en lang årrække. Det skyldes, at priserne er gået markant i vejret, siden vi aflagde alle vores besøg i Amataltal. Det er faktisk ikke muligt at afsætte varerne, uden at vi ville lide økonomiske tab herved.

Lektor Karl-G. Prasse afgik ved døden den 12. april 2018, jf. <http://gtu.dk/PK135-4-5.pdf>

I testamentet tildelte Karl-G. Prasse 50.000 kr. til grundskolen i Amataltal, som bærer hans navn. Pengene nåede frem til skoleinspektørens konto i midten af 2019.

Beløbet er anvendt til 450 lærebøger, især til undervisning i tuaregisk, fransk og matematik, og desuden til mad og medicin, plantning af 25 træer og renovering af skolens bygninger samt af 50

pulte. Læs denne artikel <http://gtu.dk/PK142-10-11.pdf> og nyd billederne!

Det er svært for os i GtU at få noget præcist indtryk af tingenes tilstand, når vi – på grund af terrortruslen – er afskåret fra at besøge Niger.

Men det er vores indtryk, at forvaltningen af skolen er i gode hænder hos inspektør Kabirou Chaïbou og skolekommissionen med Efaret Uraha som formand.

Efter et kvart århundredes samarbejde skal kontakten mellem Kooperativet i Amataltal og GtU måske slutte her.

Handelssamarbejde behøver principielt ikke have nogen slutdato, hvorimod det er yderst betænkeligt at lade et projektsamarbejde fortsætte i det uendelige.

Vi får jævnligt mails fra en søn af afdøde projektkoordinator Ghabdouane Mohamed, hvor vi bliver bedt om skaffe midler til at opfylde behovene i Amataltal og naboområdet. I dette blogindlæg beskriver vi nærmere, hvad vi opfatter er kooperativets eller i hvert fald Ahmed Ghabdouane Mohameds strategi <https://globalnyt.dk/content/deres-helt-egne-hvide>

Men GtU har aldrig lovet, at vi skulle være partnerorganisationer for tid og evighed. Og hvis vi stopper kontakten helt, vil kooperativet nok være mere tilbøjeligt til at søge samarbejde til anden side.

Jeg mindes en oplevelse fra et af mine besøg. Ghabdouane Mohamed fortalte mig, at bekendt havde spurgt ham: ”Ham der, din hvide, hvor mange penge er der i ham?”

I den situation tænkte jeg på, hvor optaget Ghabdouane hele tiden var af min sikkerhed. Han ville hele tiden vide, hvor jeg var.

(fortsættes side 6)

Fra venstre projektkoordinator Ghabdouane Mohamed, ligeledes afdøde landsbyleder Housseini Akanawa, kooperativets mangeårige formand Daouda Alhassane og chauffør Amoumoune Malick
(foto: Jørgen Olsen)

Amataltal & GtU – ved vejs ende?

(fortsat fra side 5)

Måske handlede det ikke kun om, at jeg kunne blive overfaldet af mennesker med ondt i sinde?

Måske handlede det også om, at Ghabdouane var bange for, at jeg kunne blive fristet af andre projektkoordinatorer, landsbyledere, politikere mv., som kunne tænkes at tilbyde et samarbejde?

Er det den rigtige udviklingsstrategi, at organisationerne i Syd hver især finder sig en hvid? Og i forlængelse heraf ser hinanden som konkurrenter om den hvides gunst og penge? Frem for først og fremmest at se hinanden som samarbejdspartnere?

Det forekommer mig at være yderst sjældent, at Ghabdouane og hans søn i vores omfattende kommunikation gennem de mange år har fortalt om sunde og varige samarbejdsrelationer med andre lokale organisationer.

I modsætning hertil kan f.eks. fremhæves denne artikel, som handler om et møde mellem foreningerne, der arbejder omkring Nokoué-Søen i Benin
<http://gtu.dk/PK140-14.pdf>

Skal vi sige tak for de mange år til Kooperativet i Amataltal?

Og hvis vi skal, hvordan får vi sagt det?